

TERCIÁŘSKÉ LISTY

duben 2023

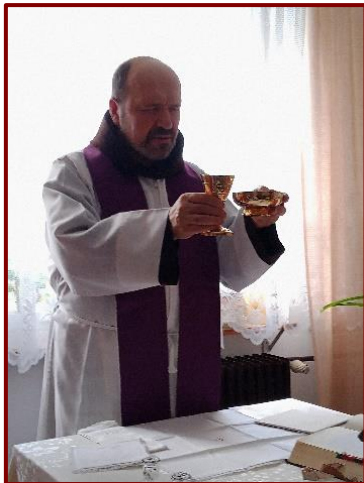
Zpravodaj MBS SFRĚ Plzeň

(Jen pro vnitřní potřebu MBS.)

Návštěva sestry Františky Marušky Kryslové, OFS

I při příležitosti Maruščiných 85. narozenin jsme se ve čtvrtek 30. 3. 2023 sešli při milém sdílení v jejím bytě ve Skvrňanech. Součástí setkání byla i mše svatá, kterou sloužil bratr Jan Nepomuk. Ať Pán Marušce žehná, ať jí pomůže nést kříže věku a starostí o blízké! Amen. (Antonín Jaroslav Šedivý)

Postní duchovní obnova 25. 3. 2023

Mgr. Karel Šimr, Ph. D.: Přijmout slabost pro Krista

Vcelku plný farní sál prožil postní sobotu v režii faráře Českobratrské církve evangelické v Chrástu u Plzně Karla Šimra. Po mši svaté, sloužené bratrem Janem Nepomukem, jsme prošli třemi promluvami a adorací. Organizátoři obnovy (naše MBS 😊) zajistili i bohaté (byť v postní době) občerstvení a pizza oběd. (Antonín Jaroslav Šedivý)

Z poznámek:

I. promluva

Pane Ježíši, děkujeme, že jsi přijal naši křehkost a slabost ... Tvůj kříž je symbolem Tvé křehkosti a slabosti.

... přicházím sláb a s velkou bází; něco jiného je kázat a něco jiného vydávat osobní svědectví; osobní zkušenost; ne mluvit o věcech; osobní zkušenost víry

vyrostl jsem na ignaciánských exerciciích – jezuita Ludvík Ambruster v Českém Těšíně. Rád jezdím vlakem, a když vidím nějakou cestu, která jde do dálky, říkám si, jaké by to bylo vydat se po ní; někdy si najít čas a dojít, kam nás vede; důležité je ne poznat, ale zakoušet.

přijmout slabost pro Krista – citát z apoštola Pavla; přijali jsme popel – připomenutí naší slabosti, nedostatku lásky pro Krista; do toho prachu Pán Bůh vdechl život; ale ten prach nese i hříchy

podstata hříchu – konkrétní činy, postoje, myšlenky ..., ale to jsou jen projevy hříchu; Beránek snímá hříchy světa

1. kniha Mojžíšova – a Adam a Eva, strom poznání dobrého a zlého, pokušitel je svádí, když pojedí = hřích = chtít být jako Bůh; podstata hříchu = odmítnout odkázanost na Boha, nepřijetí naší slabosti, chceme sami být mírou dobrého a zlého; láska k bližním = akceptování naší slabosti; vylučujeme trpící, slabé ... ohrožují nás, nechceme to vidět; slabost patří bytostně k člověku, je to dáno antropologicky; nepřežili bychom, nejsme na to vybaveni (zuby, drápy ...), proto potřebujeme společenství, jazyk, komunikaci ..., abychom přežili ve své zranitelnosti, jsme odkázáni na druhé; z naší slabosti roste naše zralost; to je připomenutí – přijmout svou slabost

Evangelium = radostná zvěst, pomáhá nám překonat naši slabost, i Bůh byl slabý; to nás osvobozuje, Pán Bůh nás přijímá takové, jací jsme

2.Ko 12,7 ad. – apoštol Pavel mluví o své slabosti otevřeně: „a abych se nepovyšoval ... když jsem sláb, jsem silný ...“; přijímá slabost pro Krista; jak do toho příběhu můžeme vstoupit my? jedině z naší strany; jako učedníci na cestě do Emauz; „stále na sobě neseme znamení Kristovy smrti“; umírá jako člověk, ale vstává z moci Boží; ve slabosti si nelibujeme, ale přijímáme ji

II. promluva

spojení naší slabosti s Křížem Ježíše Krista; L9: „... vezmi svůj kříž a následuj mě!"; paradox Velikonoc: kdo chce získat, ztratí, kdo ztratí, získá; Ježíš se odevzdává do rukou Božích; Lukáš – máme přijímat každodenní kříž; to nemusejí být velké věci; nevnímat to bolestínsky, útrpně; Ježíš na sebe bere něco,

co nemusel dobrovolně, jako by udělal něco navíc; vzít si nějaký úkol, nějaké poslání; Ježíš ale neříká, abychom nesli Jeho kříž, nechce, abychom byli jako On, nebo lepší; to bychom si často mohli nabít nos; vracíme se k apoštolu Pavlovi; jeho osten ho stále před Bohem sráží; každý máme svůj každodenní kříž

kříž není břemeno, je to lék; je to protiváha lidského hříchu – ne vše já sám, budu úspěšný a šťastný až do smrti; Kristus se ponížil až na dno, aby ho Bůh povýšil; nebyla to loupež jako u Adama a Evy; jediný na to měl právo a nakonec to dostal – Ježíšova pokora jde do krajnosti Kříže a to nás zachránilo

obraz nového Adama; následovat Krista = chovat se jako On; v jeho aktivitě, ale také v jeho pasivitě – i nedělat jako On; náš život je fragment – na ruinách minulosti a staveništi budoucnosti; nejvýznamněji odhalujeme Ježíše v Getsemanech: „Ne, Bože, jak já chci, ale jak Ty chceš.“; přijímá nenaplněnost svého života, pouští se, aby spadl do Otcových rukou – aby se projevila Boží moc

Kristův Kříž není heroický, sisyfovský výkon; ale přijetí nedokončení, nezdaru života; nemusíme více trpět, ale především přijmout v Kříži místo spásy – nikdy nedokončíme stavbu svého života

jsme v pokušení si kříž vybrat – aby se nám líbil, aby nám slušel, aby lidé říkali: „... hm, to je ale pěkný kříž ...“, ale kříž je, že přijmeme to, co nechceme, abychom zakusili Boží sílu a milost; pravá a falešná pokora – přednostně křesťanské téma; jednu pokoru si sami volíme - nebudme jako Bůh; ale může se to zvrátit v pýchu duchovní, jsme schopnější lidé; skutečná pokora je ale v přijetí vlastní slabosti, zranitelnosti; neohlížíme se po nějakých křížích, každý ten svůj známe; neměříme ho; je pro nás tou cestou jak se ke Kristu přiblížit; aby se projevila Jeho síla, Jeho moc

podívejme se v tichu na své kříže v duchu Velikonoc

III. promluva

přístup ke slabosti může být jen pasivní, ale očekává se především aktivita – láska, služba; i to patří k františkánské spiritualitě; víra je činná v lásce

J 13: mytí nohou učedníků; vnímám to jako programový text o charitě a diakonii; i Samaritán je na podobné téma, ale je to spíše univerzální text o

tom, že milosrdenství je dáno všem; ale mytí nohou se týká hlavně křesťanství, služba až do krajnosti; ví, že odchází, ale prokazuje svým dokonalou lásku; v kontextu zřejmě Poslední večeře, spojení Eucharistie a mytí nohou; tehdy velmi praktická potřeba, prokazoval ji ten, kdo měl nejnižší postavení (otrok, dítě, žena ...); to, že se jí ujímá Ježíš, Pán a Mistr, je zvláštní, je to proti navyklym způsobům; křesťanská služba by měla být „nehorázná“; mytí nohou není očista, ale něco jiného – nastává to až v průběhu večeře – dává najevo, že o toto právě jde; sloužit, a dokonce tak, že nehorázně; v pravoslavné církvi – liturgie po liturgii – pokračujte i v každodenním životě

1.J 3,16: „Bůh tak miloval svět ...“; jak to uchopit, aby to nebylo heroické, jako nasazení vlastních sil?; důležitý je dialog mezi Ježíšem a Petrem; Petr se brání; Ježíš po Petrovi nechce, aby myl nohy, chce jen, aby mu to dovolil; kdo to má těžší – ten, kdo slouží, nebo ten, kdo je na službu odkázán?

Augustin: „Kristus je pro nás sacramentum a exemplum (dar spásy a příklad, ten, koho máme následovat); prioritu má dar spásy – nejdříve potřebujeme Krista přijmout a pak jej můžeme následovat; Ježíš: „... dal jsem vám příklad.“ Bůh slouží nám, abychom v jeho jménu sloužili ostatním; rozlišit světskou a křesťanskou dobročinnost; musíme přijmout vlastní zranitelnost; sami jsme si nechali posloužit Kristem, aby nás uzdravil svým dotykem

člověk slouží z pozice moci a síly – ošidné; moc může být zneužita; vše v církvi je služba; jak tomu čelit?; nejprve si nohy nechat umýt; nepřistupovat ke službě jako silní, z té služby je cítit, že „pácháme dobro“, protože máme třeba dost peněz ..., je třeba se potkávat „ve výši očí“ (německé přísloví)

Sloužíme v Kristově jménu!

Ignác z Loyoly – doporučuje formu nazírání; jen sledovat děj evangelijních příběhů, být na Večeřadle a pozorovat, co kdo činí

Z dopisu velikonočního dopisu sestry Antonie Libušky Nausch, ODS (nyní v Německu)

2. 4. 2023

... V lednu jsem měla milou možnost navštívit Pavlu a Karla Ž. Byla jsem za to moc ráda, bylo to moc milé setkání.

... ráda bych připojila zkušenost z postních exercicií, kterých jsem se zúčastnila v Chamu u redemptoristů. Konaly se v postní době každý čtvrtek od 19 do 21 hodin a texty byly z nedělních evangelií. Byla nás skupinka cca 10 osob.

Zde jsou mé poznámky, které jsem si udělala ...:

Abrahám a Bůh

Abrahám se vydal na cestu, cesta je dlouhá, smí si vzít s sebou jen to nejnnutnější, víra bude zkoušena. Věřit v Boha, i když zklamání a neúspěch tomu protičeří.

Samaritánská žena a Ježíš

Ježíš jde samaritánské ženě naproti, oslovuje ji jako první. Sám jí vypráví o těžkosti její minulosti a současnosti, která ji vnitřně trápí. Ježíš uvede tuto ženu na světlo tím, aby se již neskrývala za svým trápením. Kristus ji neobviňuje, nevyčítá jí, nekritizuje ji. Ona objeví pramen života v Kristu.

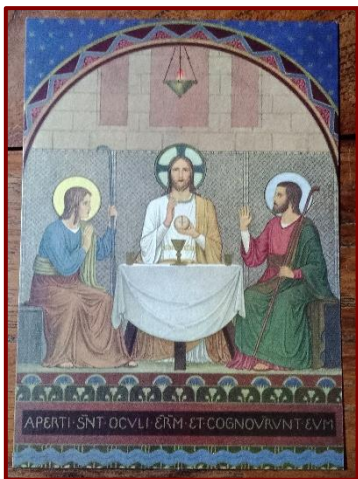
Uzdravení slepého

Ježíš činí dobře, kdykoli je potřeba, také o sabatu. Slepec je poslušný Ježíšova nařízení, udělá vše, co mu Ježíš řekne. Výsledek je, že vidí nejen očima, ale cítí ve svém srdci víru v Ježíše jako v Pána. Nemá žádnou pochybnost na rozdíl od přihlížejících farizeů.

Tento příběh mě nejvíc oslovil: často naše oči jen vidí, a jednáme. Nezapojujeme srdce. Sv. František měl hořící srdce pro Krista, proto viděl, i když byl ke sklonku života slepý. Rybník, do kterého je slepec poslán se obmyt, je vlastně naše zpovědní místnost. Bůh nás tam očistí a my vidíme nejen očima, ale především srdcem.

Oživení Lazara

Ježíš miluje Lazarovu rodinu, jeho sestry Marii a Martu. Tato rodina má v srdci silnou víru v Ježíše a v Jeho slovo. Nyní nekoná zázrak proto, aby tato rodina uvěřila, jak to bylo ve čtení předchozí neděli, ale aby svým činem ukázal na to, že pro Boha není nic nemožné, i když je Lazar 4 dny v hrobě, přesto na Ježíšův / Boží příkaz znovu ožívá. Věčný život s Ježíšem je tu pro všechny, kteří v Něho věří.

Přejeme Vám všem požehnané a milostiplné Velikonoce, aby naděje na vzkříšení / nový život byla silným momentem ve vašich životech, i když teď ještě musíme prožívat všelijaká trápení. Ježíš říká: Já jsem cesta, pravda a život. Na konci křížové cesty je vzkříšení, nikoliv kříž, který celou tuto událost provází...

Libuše a Markus

P. Michal Kaszowski: Modlitba „Vyznání víry“

(v návaznosti na setkání s bratrem Benediktem Holotou, OFM, v březnu 2023)

Recitace Vyznání víry se stává velmi duchovně obohacující modlitbou v kombinaci s chválou a díkyvdáním. Můžete přidat na příslušná místa, ve svém srdci, Věřím ..., nebo: Velebím Tě..., nebo: Miluji Tě za..., nebo Děkuji za ... Pod textem Vyznání víry je uveden příklad modlitební meditace založené na textu Vyznání víry.

Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, všeho viditelného i neviditelného.

Věřím v jednoho Boha, zbožňuji a miluji Toho, který je všemohoucím Otcem, Stvořitelem nebe i země, všeho viditelného i neviditelného. Věřím v Tebe a děkuji Ti, Všemohoucí Otče, že jsi mě také stvořil, bytost viditelnou skrze Tvé tělo a neviditelnou díky nesmrtelné duši, kterou jsi ve mně stvořil.

Věřím v jednoho Pána, Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího, který se zrodil z Otce přede všemi věky, Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha, zrozený ne stvořený, jedné podstaty s Otce. Skrze něho všechno je stvořeno.

Věřím v jednoho Pána Ježíše Krista. Miluji Toho, který je Božím jednorozeným Synem. Klaním se Tomu, který se narodil z Otce přede všemi věky. Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha, zplozený, ne stvořený, jedné podstaty s Otcem a skrze něho všechno je stvořeno. Děkuji Ti, Synu Boží, za vše, co se skrze Tebe stalo: že existuji a že jsem skrze Tebe vykoupen.

On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe. Skrze Ducha svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem. Byl za nás ukřižován, za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben.

Věřím v Syna Božího, miluji ho, klaním se mu a děkuji mu, že pro naši spásu sestoupil z nebe a mocí Ducha svatého se vtělil z Panny Marie a stal se člověkem. Děkuji ti, že jsi se nechal ukřižovat pro mou spásu v dobách Pontského Piláta, že jsi byl umučen a pohřben pro mé věčné štěstí. Děkuji ti, že jsi se stal člověkem a obětoval jsi se na kříži, abych mohl navždy žít v nebeském štěstí.

Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma. Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce.

Věřím v Ježíše Krista, miluji a klaním se Tomu, který vstal třetího dne, jak prohlašuje Písmo. Děkuji ti, Ježíši, za tvé vzkříšení, protože i moje tělo se díky němu vrátí do života, který nikdy neskončí.

A znovu přijde, ve slávě, soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce.

Věřím v Ježíše Krista, miluji a klaním se Tomu, který přijde soudit živé i mrtvé, a Jeho království nebude mít konce. Děkuji ti, že jsi mě připravil na soud, který nevede k zatracení, ale ke spáse skrze tvou milost a odpuštění hříchů. Děkuji ti, že jsi založil své království, které nebude mít konce. Pokorně, abych v něm mohl žít navždy.

Věřím v Ducha svatého, pána a dárce života, který z Otce i Syna vychází, s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován a mluvil ústy proroků.

Věřím v Ducha svatého, miluji a klaním se Tomu, který je mým Pánem a mým dárce života, který pochází od Otce a Syna, který spolu s Otcem a Synem přijímá klanění a slávu; který mluvil skrze proroky. Děkuji ti, Duchu svatý, že jsi mě oživil svou milostí, že ke mně mluvíš skrze své tajné vnuknutí a skrze Proroky a že mě vedeš k Otci a Synu, od nichž pocházíš. Klaním se ti, s Otcem a Synem.

Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev.

Věřím a jsem Ti vděčný za jednu, svatou, katolickou a apoštolskou církev, skrze kterou mě poučuješ, oživuješ svátostnými milostmi a vedeš ke spáse.

Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů.

Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů. Děkuji Ti za tuto svátost a za všechny milosti v ní přijaté. Děkuji ti, že jsi mě osvobodil od prvotního hříchu, že jsi mě oživil milostí posvěcující, že jsi mě narouboval do života Nejsvětější Trojice a začlenil jsi mě do Církve.

Očekávám vzkříšení mrtvých a život budoucího věku. Amen.

Čekám na vzkříšení z mrtvých. Věřím jim a děkuji za ně. Neboť díky víře v nesmrtelnost duše a věčný život těla po vzkříšení mě myšlenka na smrt nepřivádí k zoufalství. S důvěrou se těším na život v budoucím světě. Doufám, že mi to dáš navždy, protože Ty, Všemohoucí Otče, Synu Boží a Duchu svatý, jsi nekonečná trojjediná Láska. Sláva Otcu i Synu i Duchu svatému. Amen.

Teologie v otázkách a odpovědích (www.teologia.pl), z polštiny přeložil Google. (Ludvíka Dagmar Spíralová)

Od bratra Garryho:

Anastáz Opasek: Kříž (z knihy Monika Elšíková: Dobré dílo Anastáze Opaska)

Dvě břevna

a nic víc

to stačí však

pro celý život

setřásti jeho tíž
marně, ach marně,
rostlý jsi tak,
jen rozpačíš
a kříž se tvoří

tak Bohem stvořen
v svém člověčenství,
aby se přiznával
k své podstatě

je tíže lehká,
může být,
neneseš sám,
jdeš s Kristem,
nadmáš
život a smrt
svou rukou lásky

a můžeš jít svou cestou,
Bohem posílen

do nicoty beze smyslu bez lásky.
Amen.

Jana Wienerová: Otče

A chleba ten voňavý a chutný
bochníkatý i placatý
ale každodenní

doprávej nám se solí důvěry
že od Tebe dočkáme se
/dík srdcím ochotným počítat víc
než jen do pěti peněz/

Odpusť a smaž seznamy těch tíh
toho tíhnutí
právě tak jako i my se ustrneme
a nevpomeneme bolest z ublížení

A nevydej nás tomu
komu my sami
se snadno vydáváme
nepřipoštějící se sešikmenost
srázů a močálovou žízeň
Ne nevydej nás drž si nás pevně
v dlani tvrdé i laskající
Nenech nás vypadnout z království
kde Ty jsi pánem

Kalendář duben - květen 2023

- **čtvrtek 27. 4. Pomáháme (se sv. Anežkou)** – 16.00 - 18.00: návštěvy bratří a sester dle domluvy
- **čtvrtek 4.5. Modlíme se (se sv. Antonínem)** - 16.00: formace s Anežkou Janou Pachnerovou, OFS (farní sál, Františkánská 11, Plzeň); 17.00: mše svatá; pak ve farním sále debata ke studiu Řehole SFŘ (čl. 5 – 8:

Život ze svátostí ve společenství církve – garant Antonín Jaroslav Šedivý, OFS + příprava na čl. 9: Panna Maria, garantka Marie Františka Ludmila Kučerová, OFS)

- **8. 5. Oblastní pout' SFŘ na Svatou Horu**
- *11. 5. setkání se nekoná*
- **čtvrtek 18. 5. Setkáváme se (se sv. Františkem)** - 16.00: příprava agapé ve farním sále; 16.30: adorace v kostele NPM, 17.00: mše svatá; 17.30: setkání společenství ve farním sále (dle času také nešpory, organizační záležitosti, formace, agapé ...)
- **čtvrtek 25. 5. Sdílíme se (se sv. Klárou)** – 17.00 mše svatá, pak společné setkání (program bude upřesněn)

Pozn.: někdy může dojít k dílčím změnám. Kdo z vás se neúčastní aktivit MBS pravidelně každý čtvrtek, raději si prosím ověřte na telefonu 731 433 121, že je vše podle plánu. Děkujeme.

VÝROČÍ v dubnu a květnu 2023

Profese / věčné sliby: Blanka Ludmila Škodová (2. 4.), Zdislava Anežka Anna Karpíšková (20. 4.), Ludvíka Dagmar Spíralová (21. 4.), Ludmila Anna Srbová (13. 5), Prokop Oldřich Rosůlek (18. 5.), Benigna Jiřina Křížková (21. 5.)

Narozeniny: Marie Helena Tykvartová (24. 4.)

Přejeme hojnost Božího požehnání!

Nedávná úmrtí:

Paschala Jindřiška Ptáková (8. 4.), František Václav Pták (13. 4.)

Redakční rada:

Marie Františka Ludmila Kučerová, František Vladimír Tykvart, František Luboš Kolafa, Anežka Jana Pachnerová, Ludvíka Dagmar Spíralová, František Karel Ženíšek, Antonín Jaroslav Šedivý.

<http://www.mbssfrplzen.estranky.cz/>, <https://www.facebook.com/mbsplzen>